KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1714/81

af 26. juni 1981

om gennemførelsesbestemmelser for det direkte samarbejde mellem de instanser, det er pålagt at føre kontrol med overholdelsen af bestemmelserne inden for vinsektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3456/80 [2], særlig artikel 64, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 359/79 [3], som er en kodificeret udgave af Rådets forordning (EØF) nr. 1439/78 [4], fastsættes principperne for gennemførelsesbestemmelserne til artikel 64 i forordning (EØF) nr. 337/79 for så vidt angår det direkte samarbejde mellem de instanser, som medlemsstaterne har pålagt at føre kontrol med overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne og de nationale bestemmelser inden for vinsektoren; disse gennemførelsesbestemmelser blev, inden kodificeringen af en række vinforordninger, fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 217/79 [5], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2692/80 [6]; som følge af ikrafttrædelsen af forordning (EØF) nr. 359/79 bør forordning (EØF) nr. 217/79 kodificeres og henvisningerne deri tilpasses;

forholdet mellem disse instanser indbyrdes og mellem den og Kommissionen bør fastlægges med henblik på at forebygge og efterforske enhver overtrædelse af de pågældende fællesskabsbestemmelser samt af de nationale bestemmelser, der er truffet i medfør af disse; det er nødvendigt i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, udgave C, at offentliggøre navn og adresse på disse instanser og på de laboratorier, som i forbindelse med dette direkte samarbejde har bemyndigelse til at foretage analytiske og organoleptiske undersøgelser;

bedrageri og forfalskninger bør straffes hurtigt og effektivt; det er derfor ønskeligt, at de kompetente instanser ved udveksling af oplysninger anvender det mest velegnede og hurtigste kommunikationsmiddel, når dette er nødvendigt for at forebygge eller opklare en overtrædelse;

der bør fastsættes nærmere bestemmelser for den officielle prøveudtagning og for anvendelse af prøverne for at sikre, at de er repræsentative, samt at det er muligt at efterprøve de officielle analyseresultater i hele Fællesskabet; for at medlemsstaterne med de færrest mulige toldformaliteter toldfrit kan indføre prøver, der er officielt udtaget i en medlemsstat, og som sendes fra denne til et laboratorium i en anden medlemsstat, bør der foreskrives en særlig etiket for forsendelser indeholdende disse prøver;

for administrativt at forenkle afviklingen af udgifter i forbindelse med udtagning og forsendelse af prøverne, analytiske og organoleptiske undersøgelser og bistand fra en sagkyndig, bør det være et princip, at disse udgifter dækkes af den instans, som har beordret prøveudtagningen eller anmodet om bistand fra den sagkyndige;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtaleles fra Forvaltningskomiteen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fortegnelsen over de instanser, som medlemsstaterne har pålagt at føre kontrol med overholdelsen af fællesskabsbestemmelserne inden for vinsektoren samt med overholdelsen af de på grundlag af disse bestemmelser vedtagne nationale bestemmelser, og som har beføjelse til at opretholde indbyrdes direkte forbindelser og i påkommende tilfælde forbindelse med Kommissionen, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. De laboratorier, som er bemyndiget til at foretage analytiske og organoleptiske undersøgelser og til at fortolke og foretage tekniske analyser af resultaterne af disse undersøgelser, som omhandles i artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 359/79, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

(1) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 360 af 31. 12. 1980, s. 18.
(3) EFT nr. L 173 af 29. 6. 1978, s. 2.
(4) EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 136.
(5) EFT nr. L 31 af 7. 2. 1979, s. 5.
(6) EFT nr. L 279 af 23. 10. 1980, s. 14.

Artikel 2

Den i artikel 2 til 5 i forordning (EØF) nr. 359/79 omhandlede udveksling af oplysninger sker ved hjælp af det kommunikationsmiddel, som er bedst egnet i betragtning af meddelelsens art.

Såfremt det formodes, at fremsendelsen af en oplysning medfører, at den underrettede kompetente instans må tage øjeblikkelige skridt med henblik på at forebygge eller efterforske en overtrædelse, sker meddelelsen pr. telex, faksimile eller telefon.

Artikel 3

1. Prøver, som i henhold til artikel 4, stk. 1, litra b), i forordning (EØF) nr. 359/79 skal sendes til et laboratorium, der ligger i en anden medlemsstat, udtages af en hertil bemyndiget repræsentant for de kompetente instanser.

2. Ved udtagelsen af prøver skal det sikres at disse,

— hvis der er tale om produkter i beholdere på 60 l eller derunder, og som oplagres samlet i et parti, er repræsentative for hele partiet

— hvis der er tale om produkter i andre beholdere, er repræsentative for hele produktet i den beholder, hvoraf prøven er taget.

3. Prøveudtagningen sker ved, at det pågældende produkt hældes i mindst fem rene beholdere, som skal have en nominel kapacitet på mindst 0,5 l. Med hensyn til de i stk. 2, første led, nævnte produkter kan prøveudtagningen også ske ved, at der udtages mindst fem beholdere med en nominel kapacitet på mindst 0,5 l som udgør en del af det parti, der skal undersøges.

Prøverne udtages, beholderne lukkes i givet fald og forsegles i overværelse af en repræsentant for den virksomhed, hvor prøvetagningen finder sted, eller en repræsentant for transportvirksomheden, hvis prøven tages under transport. Hvis denne repræsentant ikke er til stede, oplyses dette i den i stk. 5 nævnte rapport.

Hver prøve skal være forsynet med en engangslukkeanordning, som er fri for smag.

4. Hver prøve skal være forsynet med en etiket som vist i afsnit A i bilaget udfærdiget på et af Fællesskabets officielle sprog.

Repræsentanten for den virksomhed, hvor prøven udtages, eller i givet fald repræsentanten for transportvirksomheden, anmodes om at underskrive den i foregående afsnit nævnte etiket.

5. Den til prøveudtagning bemyndigede repræsentant for den kompetene instants udarbejder en skriftlig rapport, hvori han anfører alle iagttagelser, som han mener er af betydning for prøvernes bedømmelse. Han anfører i givet fald de erklæringer, som afgives af repræsentanten for transportvirksomheden eller for den virkomhed, hvor prøveudtagningen foretages, og anmoder om den pågældende repræsentants underskrift. Han anfører, hvor stor en mængde af produktet prøven er udtaget af. Det anføres i rapporten, hvis ovennævnte og den i stk. 4, andet afsnit, nævnte underskrift er blevet nægtet.

6. For hver prøveudtagning opbevares en af prøverne som kontrolprøve på den virksomhed, hvor prøveudtagningen er foretaget, og en anden opbevares hos de kompetente instanser, der har beordret prøveudtagningen. Tre af prøverne sendes til undersøgelse på et af de i bilag I nævnte laboratorier for at blive underkastet en undersøgelse der.

En (om nødvendigt to) af prøverne analyseres. Yderligere en opbevares som kontrolprøve. Kontrolprøverne opbevares i mindst tre år efter prøveudtagningen.

7. Forsendelserne indeholdende prøver forsynes på den ydre emballage med en rød etiket som vist i afsnit B i bilaget Etiketten skal måle ca. 50 × 25 mm.

Ved afsendelse af prøverne anbringer den afsendende medlemsstats kompetente instans sit stempelaftryk halvt over forsendelsens ydre emballage og halvt over den røde etiket.

Artikel 4

1. Omkostningerne i forbindelse med udtagning og forsendelse af prøverne samt de analytiske og organoleptiske undersøgelser afholdes af den instans, som har beordret prøveudtagningen. Omkostningerne i forbindelse med de analytiske og organoleptiske undersøgelser beregnes på grundlag af satserne i den medlemsstat, på hvis område det laboratorium, der har foretaget undersøgelsen, ligger.

2. Opholds- og rejseudgifterne i forbindelse med bistand fra en sagkyndig beregnes på grundlag af satserne i den medlemsstat, hvor den sagkyndige normalt udøver sin virksomhed. Disse udgifter dækkes af de kompetente instanser, der har anmodet om bistand fra den pågældende sagkyndige.

Artikel 5

Forordning (EØF) nr. 217/79 ophæves.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1981.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juni 1981.

På Kommissionens vegne

Gaston THORN

Formand

BILAG

A. **Etiket til betegnelse af prøven i henhold til artikel 3, stk. 4 :**

1. Påbudte oplysninger :

   a) navn og adresse på den kompetente instans, der har beordret prøven udtaget ;

   b) prøvens løbenummer ;

   c) dato for prøveudtagningen ;

   d) navnet på den person, den kompetente instans har bemyndiget til prøveudtagningen ;

   e) navn og adresse på den virksomhed, hvor prøven er udtaget ;

   f) betegnelse for den beholder, hvoraf prøven er udtaget (f. eks. beholderens nummer eller nummeret på partiet af flasker, osv.) ;

   g) produktets betegnelse ;

   h) følgende påtegning : »Den deponerede kontrolprøve må kun undersøges af et laboratorium med beføjelse til undersøgelse af sådanne prøver. Det er strafbart at bryde seglet.«.

2. Iagttagelser.

3. Mindstestørrelse : 100 × 100 mm.

B. **Model for den i artikel 3, stk. 7, omhandlede røde etiket :**

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER
Produkter, der i henhold til forordning (EØF) nr. 359/79 skal underkastes en analytisk og organoleptisk undersøgelse